

„A zenekarokat is lehetne évente értékelni”

Nemzetközi turnék, mesterkurzusok és budapesti bérlet a szolnokiakkal

Különleges utat járt be az eltelt esztendőök alatt a Szolnoki Szimfonikus Zenekar, hiszen félprofi, amatőr együttesből sikerült kiemelt minősítésű társulattá válnia. Mindezért temérdek munkát végzett a zenekar két ügyvezetője, Ignác Ervin és Patkós Imre. Azt mondják, eredményeiket talán az is jelzi, hogy a zenekar vezetői posztjára idén tavasszal rajtuk kívül már mások is pályáztak. A harmadik, 2023-ig tartó ciklusra szóló pályázatot azonban ismét ők nyerték el, nagy ívű elképzelésből pedig erre az időszakra is akad jócskán. Ignác Ervinnel és Patkós Imrével az elmúlt évekről, s az új terveikről beszélgettünk, amelyek között több külföldi vendégszereplés, rangos mesterkurzus, valamint budapesti bérletsorozat is szerepel.

I. Gondolták annak idején, amikor elkezdtek dolgozni a fél amatőr együttessel, hogy egyszer majd a harmadik vezetői ciklusukra pályázhatnak?

Ignác Ervin: Amikor a magán-alapítású kft-vel működtettük a zenekart, fel sem merült bennünk, hogy valamikor majd megválasztanak minket. Az azonban hamar kiderült, át kell alakulnunk, más szervezeti formára van szükség ahhoz, hogy tovább tudjunk lépni. 2009-ben megszületett a Szolnoki Szimfonikus Zenekar Nonprofit Kft.-t, majd kisebb átalakulás után 2011-ben önkormányzati tulajdonú céggé váltunk. De az már a kezdetekkor nagyon fontos volt, hogy megtaláltuk egymást Imrével, hiszen egy komolyabb cégnél is szükség van több vezetőre, és mi ketten remekül kiegészítjük egymást. Ő irányítja a művészeti területet, én pedig a gazdálkodásért felelek. Az elmúlt években szükség volt jó néhány olyan bátor lépésre, amelyek segítették a zenekart az életben maradásban, s abban, hogy egyre előrébb jusson. Büszkéek vagyunk arra, hogy a szolnoki egy olyan együttes, amely fél profiból – az előadó-művészeti törvény előírásai szerint is – olyan társulattá vált, amely elnyerte a kiemelt minősítést. Imre azt szokta mondogatni: ‘bezzeg’ zenekar lettünk.

Patkós Imre: Azt tartom talán az egyik legnagyobb eredményünknek, hogy az évek során sikerült elérnünk a biztonságos működést, a források költségvetésszintű garanciáját. Egy ilyen területen, mint Szolnok megye, fontos az önkormányzattal való kapcsolat, hiszen ez biztosítja számunk-

ra a tervezhetőséget, s így tudjuk a zenészeinket is hivatalosan és a törvényi keretek között foglalkoztatni. Nagy utat jártunk be, hogy sikerült státuszokat létrehoznunk, s így tudtunk tovább küzdeni az általunk kijelölt célokért.

I. E.: Egyetlen dolog volt, amit ennek a munkának a során hiányoltam, az a konszolidáció. Úgy vélem, a zenekar megérdemelt volna legalább egy egyszeri, nagyobb központi támogatást, hiszen a hivatásos zenekarrá váláshoz nagyon sok feltételnek meg kell felelni, elég, ha csak a hangszerparkot említem... Ez sajnos

nem történt meg mind a mai napig... A támogatási lista alján helyezkedünk el. Pedig egy vidéki együttesnek még több forrásra volna szüksége.

I. A feltételeket pedig ugyanúgy teljesíteniük kell, mint a többieknek...

P. I.: Nem akarok másnak a zsebében turkálni, de kíváncsi lennék, a döntéshozók közül hányan látják, hogy hogyan él egy vidéki zenekar. Hogy miként képes a régiójában koncertekkel megjeleníteni, mennyibe kerül élményt adó produkciókat létrehozni, ehhez milyen logisztikára van szüksége, milyen infrastruktúra-hiánnyal kell az adott területen megküzdenie, s mindez milyen pluszköltségeket jelent. Jó lenne, ha eljönnének és látnák, hogy hogyan élünk ...

I. E.: Csak ifjúsági hangversenyből például az elmúlt évadban százat adtunk, régi szenvedélyünk a közönségnevelés, és ezek nem másodosztályú koncertek. Nagy élmény, amikor há-

romszáz diák csöndben, teljes figyelmével élvezzi az előadást. Bár a középiskolás korosztály nagyon kritikus közönséget jelent, őket is el lehet varázsolni és megnyerni a komolyzenének. Mi a kis falvakba is elvisszük a zenét, azokhoz a gyerekekhez, akik számára például a Müpa elérhetetlen... A Filharmóniával is évek óta dolgozunk, kilenc koncerttel kezdtük, ma már 26-nál tartunk. Összegezve: egyharmad pénzzel kevesebből adunk ugyanannyi hangversenyt, vagy akár még többet is, mint a nagyobb társulatok. Szóval, ebben is 'bezegek' vagyunk.

P. I.: Hozzánk kevesebb pénzért is eljönnek a jó szólisták, a berliniek, bécsiek egy-egy művésze járt például az együttesnél az elmúlt szezonban. Tudják ugyanis, hogy nálunk nem kell szakmailag kompromisszumot kötni, s jó hangulatban, jó társasággal muzsikálhatnak.

I. E.: *Emlegették a szűkös büdzsét. Akkor gondolom Önöknek sem mindegy, hogy a TAO-pótlás milyen nagyságú lesz, s ez mikor érkezik meg a zenekarhoz.*

I. E.: A költségvetésünk 10-15 százalékát tette ki eddig ez az összeg, elengedhetetlen az életben maradásunkhoz. Ha ugyanis ez a pénz nem érkezik meg hozzánk hamarosan, akkor augusztus elsejétől tíz zenéssel kevesebbet tudunk foglalkoztatni. Nem várhatok ezzel novemberig, mert ha kiderül, kevesebb a pénz, akkor nem fogunk tudni fizetni... A hiányt – minden támogatása ellenére – az önkormányzat sem fogja pótolni. Így türelmetlenül várjuk, mi lesz ezeknek az összegeknek a sorsa...

I. E.: *Kár lenne lerombolni mindazt, amit eddig építettek. Meséljenek arról, mit tartanak a legfőbb eredménynek az eltelt évekből!*

P. I.: Két bérletsorozatunk van ma már, a Liszt és a Fantázia, emellett most már két mesterkurzust fogunk indítani nyaranként. Nagyon örülünk, hogy a Bécsben élő, olasz karmester, Giuseppe Montesano is tart nálunk karmesteri workshopot. Sőt, jövőre azt tervezzük, hogy Izaki Maszahiro vezetésével opera szemináriumot indítunk. Két útja van a nemzetközi kitekintésnek, az egyik, ha turnézni indulunk, a másik pedig, ha idehozuk a külföldi zenei élet rangos szereplőit. Mi ezt a kettőt együtt valósítjuk meg. Ha a koncert- és közönségszámokat nézzük, akkor az elmúlt évek alapján nagyon elégedettek lehetünk.

I. E.: *Viszont most teremgondjait adódtak, hiszen felújítják a szolnoki Szigligeti Színházat...*

I. E.: Igen, s bennünket is nehézségek elé állít, hiszen az Aba-Novák ötszáz férőhelyes helyszín, ahová mellettünk beköltözik a felújítás idejére a színház is. Így most a campusra (Debreceni Egyetem Szolnok Campus) megyünk, ahol korábban már volt bérletünk. A bérletes hallgatóinknak azonban nem könnyű eljutni a Tiszaliget végére, így olyan programokat kell összeállítanunk, amelyek kellő vonzerővel bírnak, hogy vállalják a nehéz-

ségeket. Ráadásul két évre kell így berendezkednünk, mert addig tart a felújítás. Arról nem is beszélve, hogy eddig a színház is megrendelőnk volt, az Aba-Novákban azonban nincs lehetőség az élő zenés előadásokra, s a tőlük kapott, eddigi összegek is hiányoznak a költségvetésünkéből...

I. E.: *Persze mindig könnyebb úgy zenészeket szerződtetni, hogyha a zenekari munka mellett színházi elfoglaltságra is van lehetőség...*

I. E.: Nagy vágyam, hogy letelepítem Szolnokon a muzsikosokat, eddig tizenháromat sikerült is. Vagy önkormányzati szolgálati lakást, vagy albérlet-támogatást adtunk nekik. Bízunk benne, hogy megépül a négyes út, s azzal is erősödni fog a város. Remélem, mire a mostani mandátumunk lejár, addigra már kézzel fogható lesz az eredmény. A színház felújítása miatt a mostani egy nehezebb időszak, de ez csak átmeneti állapot. Szerencsére így is van elég jelentkező, a legutóbbi próbajátékunkra is tíznél többen érkeztek. Tudom persze, hogy máshol sokkal magasabbak a fizetések, viszont ha valaki megismeri a Szolnokon folyó szakmai munkát, s örül annak, ha jó hangulatban dolgozhat, akkor minket választ.

I. E.: *Ha van elég jelentkező, az már mindenképpen siker. Mit emelne még ki az elmúlt időből?*

I. E.: Az egyik legnagyobb teljesítménynek azt tartom, hogy a Szolnoki Szimfonikus Zenekar felléphetett a bécsi Musikvereinban. A Német requiemet adtuk elő, nagy tetszést aratva. Mérföldkőnek tartom a zenekar fejlődésében azt is, hogy kialakult a stabil bérlet- és ifjúsági sorozatok struktúrája. Nagy hagyományokkal bír az újról koncertünk, s az, hogy Szolnokon megtöltünk egy kétezres csarnokot, olyan nagyságrendet jelent, mintha Budapesten a Papp László Arénában adna el valaki minden jegyet. Ugyanígy népszerűsége tett szert a nyári Parti-túra Fesztiválunk, amelyet idén már nyolcadik alkalommal rendezünk meg. Nagy örömünkre elindultak a külföldi vendégszereplések is, Kínában jártunk két hetes turnén, várnak is minket vissza, most pedig Ausztriába és Svájcba megyünk.

I. E.: *Ennyi programmal és feladattal gondolom az irodai munkatársaknak is van teendőjük...*

I. E.: Így igaz, bőven van feladat és szervezni való. Az évek során most jutottunk el odáig, hogy megfelelő a létszám az irodában. Mindenki teszi a dolgát, hogy a zenekart, a közönséget, a különböző nagy szabású projekteket és produkciókat a lehető legjobban ki tudjuk szolgáltatni. Ez csapatmunka. Nagyon jó érzés látni a munkánk gyümölcsét, látni a közönség és a zenészek arcát egy-egy sikeres rendezvény és koncert után. Csodálatos volt a részese lenni annak, amikor a 2018-as januári tánckoncerten kétezer ember állva tapsolt és énekelt.

P. I.: Nagy összefogás szükséges ahhoz, hogy minden gördülékenyen menjen, de ebben fanatikus lelkesedéssel

veszünk részt. Ebben a zenészek is partnerek. A siker őket is ösztönzi. Hogy csak néhány nevet soroljak a múlt év vendégművészei közül: Szűcs Máté, Somodari Péter, Tarkóvi Gábor. Olyan fiatal, tehetséges karmesterek dolgoznak velünk rendszeresen, mint Cser Ádám vagy Dobszay Péter, de külföldi maestrók is gyakorta a koncertdobogókra lépnek. Természetesen fontos a zenekar művészi fejlődése szempontjából, hogy a vezető dirigensünk a kezdetek óta Izaki Maszahiro. Összességében tényleg megnyugtató lehetne az életünk, ha az anyagiak miatt nem kellene folyamatosan aggódnunk...

I. *Milyen programokat kínál idén a Parti-túra? Mely koncerteket emelnék ki a következő szezonból?*

I. E.: Új helyszínen is bemutatkozik a nyári sorozatunk, a rakpartra költözünk egy koncert erejéig, ott adjuk elő A Tűz és a Víz misztikum címmű produkciót. De Falla, Stravinsky, Borodin, Händel kompozíciói hangzának fel Izaki Maszahiro vezényletével. Lesznek táncosok, hatalmas kórus is, s a címhez illően építünk a folyópartra egy óriási máglyát. Az idei sorozat augusztus 3-tól 29-ig tart, szerepel benne Hány János-produkció, gyerekelőadás, szimfonikus parádé és mozivarázs előadások, St. Martinnal. Augusztus elején pedig az Ördögkatlan Fesztiválon lép fel a zenekarunk.

P. I.: A jövő szezonunk is tartogat jócskán különlegességeket, hiszen bemutatjuk a Figaro házasságának koncertszerű előadását a Co-Operával, tartunk Wagner-estet, jönnek a Jávorkai testvérek. Az Újévi koncertre pedig – egy kis kitérő után – ismét a hagyományos tánckoncerttel, kórusokkal és táncosokkal várjuk az érdeklődőket. A *Boléro remix* műsorán a korábbi újévi koncertek legsikeresebb produkcióiból is felcsendülnek dallamok.

I. *Mi az, ami a következő ciklusukban újdonságot jelent a korábbiakhoz képest? Mennyiben változott a koncepciójuk, mik a terveik erre a négy évre?*

I. E.: Én a következő ciklusomban is képviselni fogom az egyenlőséget és a minőséget. Nem titok, hogy vannak olyan zenekarok amelyek „egyenlőbbek” a többieknél. Ahogy a parván mögül mi is kizárólag szakmai szempontok alapján értékelünk egy zenészt, úgy a zenekarokat is lehetne évente értékelni. Fontos, hogy a koncertlátogató mindig jó minőségű előadást halljon, és a minőség, mint faktor, megjelenjen a központi költségvetés elosztásában is. Ez nálam mindig napirenden van, úgy gondolom joggal. Ide tartozik még az a gondolat is, hogy a Zeneművészeti Bizottság jelenlegi összetétele nem tükrözi a magyar valóságot, és a vidéki zenekarok nincsenek képviselve.

P. I.: Kialakult a stabil bérlet struktúránk, azok a nagy rendezvények, amelyeket minden évben igényel a közönségünk. A koncertjeink a világ bármely pontján megállják a helyüket. Mindezt szeretnénk tovább erősíteni. A tavaszi közgyűlésen is azt mondtuk el, hogy az eddigi munkánkat akarjuk folytatni. Szeretnénk a 2020-21-es szezonban Budapesten is elindítani egy szezonbérletet, emellett még több ellátatlan területre eljutni a régióinkban. Persze, jó lenne még több külföldi turnéra indulni, és számos állandó nemzetközi partnerre szert tenni. Készítettünk egy nagy formátumú székháztervet, az egyik álmunk, hogy legyen egy olyan otthonunk, amely koncert és próbahelyszín egyszerre. Ahol hozzánk alkalmazkodnak... Úgy vélem, talán az is igazolja, hogy jó úton járunk, hogy már más aspiráns is pályázott a zenekar vezetésére... Terveink akadnak jócskán, s nem csupán egyetlen ciklusra, csak legyen meg hozzá a szükséges forrás is...
R.Zs